

Πλατής - Αναστασιάδης & Συνεργάτες

Η συνεργαζόμενη δικηγορική εταιρία
με την ΕΥ Ελλάδος

Το Σχέδιο των νέων κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΕ για τις συγκεντρώσεις

■ ■ ■ The better the question. The better the answer. The better the world works.

Στις 30 Απριλίου 2026, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε το Σχέδιο των αναθεωρημένων κατευθυντήριων γραμμών (το Σχέδιο) για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Η αναθεώρηση αυτή αποτελεί την πιο εκτεταμένη των τελευταίων είκοσι ετών, καθώς ενοποιεί τα υφιστάμενα πλαίσια και ενσωματώνει τις σύγχρονες εξελίξεις, όπως η ψηφιοποίηση, η τεχνητή νοημοσύνη και οι γεωπολιτικές μεταβολές, ενώ διευρύνει τα κριτήρια αξιολόγησης ώστε να περιλαμβάνουν και ζητήματα ιδιωτικότητας, βιωσιμότητας και ανθεκτικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, οι σημαντικότερες αλλαγές εντοπίζονται ιδίως στην ενίσχυση της δυναμικής ανάλυσης, στη συστηματοποίηση των θεωριών βλάβης, στη διευρυμένη προσέγγιση της ισχύος στην αγορά και σε μια πιο απαιτητική και δομημένη αξιολόγηση των αποτελεσματικότητων.

Το νέο πλαίσιο διατηρεί ως βασικό κριτήριο τη σημαντική παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού (SIEC), δίνοντας παράλληλα μεγαλύτερη έμφαση στην καινοτομία, τις επενδύσεις, την κλίμακα και την ανθεκτικότητα ως παράγοντες ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή προβαίνει σε συνολική στάθμιση των επιπτώσεων κάθε συγκέντρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις άμεσες όσο και τις μακροπρόθεσμες συνέπειες για την αγορά.

Το Σχέδιο έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση έως τις 26 Ιουνίου 2026, ενώ στις 10 Ιουνίου 2026 έλαβε χώρα διαδραστική συνάντηση με ενδιαφερόμενους φορείς, με σκοπό τη συλλογή παρατηρήσεων και τη διαμόρφωση του τελικού κειμένου. Η οριστικοποίηση των κατευθυντήριων γραμμών, η οποία αναμένεται έως το τέλος του 2026, αναμένεται να αποτελέσει κρίσιμο σημείο αναφοράς για την εξέλιξη του ευρωπαϊκού συστήματος ελέγχου συγκεντρώσεων.

I. Αξιολόγηση των επιπτώσεων στον ανταγωνισμό

A. Ισχύς στην αγορά

Μία από τις σημαντικότερες καινοτομίες του Σχεδίου αφορά την αναθεωρημένη προσέγγιση στην αξιολόγηση της ισχύος στην αγορά.

Η Επιτροπή απομακρύνεται από μια κατά βάση στατική και δομική ανάλυση, η οποία στηριζόταν κυρίως στα μερίδια αγοράς και στους δείκτες συγκέντρωσης, και υιοθετεί μια περισσότερο δυναμική μεθοδολογία. Αν και τα μερίδια αγοράς εξακολουθούν να αποτελούν βασικό σημείο εκκίνησης της ανάλυσης, η αξιολόγηση επεκτείνεται πλέον σε παράγοντες όπως η ένταση του ανταγωνισμού, τα εμπόδια εισόδου, η διαπραγματευτική ισχύς των ανταγωνιστών και πελατών και οι μελλοντικές εξελίξεις της αγοράς.

Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται στη λεγόμενη «δυναμική ανταγωνιστική δυνατότητα» (dynamic competitive potential) των επιχειρήσεων. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, ιδίως σε αγορές που χαρακτηρίζονται από καινοτομία και τεχνολογική εξέλιξη, μια στατική αποτίμηση της ισχύος στην αγορά δεν αρκεί για να αποτυπώσει την πραγματική επιρροή μιας επιχείρησης στην ανταγωνιστική διαδικασία. Για τον λόγο αυτό, λαμβάνονται υπόψη στοιχεία όπως οι επενδύσεις στην έρευνα και ανάπτυξη, τα δεδομένα, τα άυλα περιουσιακά στοιχεία και οι δυνατότητες μελλοντικής ανάπτυξης, με στόχο την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση συναλλαγών που ενδέχεται να περιορίσουν τον ανταγωνισμό. Τέλος, η ανάλυση συμπληρώνεται από την εξέταση αντισταθμιστικών παραγόντων, όπως η πιθανή είσοδος ή επέκταση ανταγωνιστών, και η αντισταθμιστική διαπραγματευτική ισχύς των πελατών.

B. Θεωρίες βλάβης (Theories of harm)

Το Σχέδιο εισάγει μια πιο δομημένη και συνεκτική προσέγγιση ως προς τις λεγόμενες «θεωρίες βλάβης», οι οποίες λειτουργούν ως βασικά εργαλεία για την αξιολόγηση των επιπτώσεων μιας συγκέντρωσης. Σε αντίθεση με το ισχύον πλαίσιο, όπου οι σχετικές θεωρίες αναπτύσσονταν περισσότερο αποσπασματικά και κατά περίπτωση, η Επιτροπή προβαίνει πλέον σε μια ρητή και συστηματική κατηγοριοποίησή τους.

Ειδικότερα, η Επιτροπή διακρίνει μεταξύ: (i) απώλειας άμεσου ανταγωνισμού, (ii) απώλειας ανταγωνισμού ως προς τις επενδύσεις και την επέκταση, (iii) απώλειας ανταγωνισμού ως προς την καινοτομία, (iv) απώλειας δυνητικού ανταγωνισμού, (v) αποκλεισμού, (vi) εδραίωσης δεσπόζουσας θέσης, (vii) συντονισμού, και (viii) λοιπών αντιανταγωνιστικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων χαρτοφυλακίου, της πρόσβασης σε εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες και των επιπτώσεων στην αγορά εργασίας. Ειδικότερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν ορισμένες από τις ανωτέρω κατηγορίες, οι οποίες εξετάζονται συνοπτικά κατωτέρω.

B.1. Απώλεια άμεσου ανταγωνισμού - Ειδικές πτυχές της αγοράς

B.1.1. Μειοψηφικές συμμετοχές

Σε αντίθεση με την έως σήμερα προσέγγιση, όπου οι συμμετοχές αξιολογούνταν κυρίως υπό το πρίσμα της απόκτησης ελέγχου, το Σχέδιο διευρύνει την ανάλυση, εστιάζοντας ουσιαστικά στα κίνητρα και την πραγματική δυνατότητα επιρροής των επιχειρήσεων. Το Σχέδιο εισάγει πιο συστηματική προσέγγιση ως προς τον ρόλο των συμμετοχών μειοψηφίας και της κοινής ιδιοκτησίας (common ownership) στη διαμόρφωση των κινήτρων ανταγωνισμού. Αναγνωρίζεται ότι ακόμη και χωρίς απόκτηση ελέγχου, τέτοιες συμμετοχές μπορούν να μειώσουν την ένταση του ανταγωνισμού, και αξιολογείται όχι μόνο το μέγεθος της συμμετοχής αλλά και τα δικαιώματα που τη συνοδεύουν (π.χ. εκπροσώπηση στο διοικητικό συμβούλιο, δικαιώματα αρνησικυρίας ή πρόσβαση σε πληροφορίες), καθώς και ο πραγματικός βαθμός επιρροής που αυτή συνεπάγεται. Παράλληλα, ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται και στην κοινή ιδιοκτησία, όπου οι ίδιοι επενδυτές κατέχουν συμμετοχές σε ανταγωνιζόμενες επιχειρήσεις. Η πρακτική αυτή μπορεί να αποδυναμώσει τα κίνητρα ανταγωνισμού και να οδηγήσει σε υποεκτίμηση των επιπτώσεων μιας συγκέντρωσης αν ληφθούν υπόψη μόνο τα παραδοσιακά κριτήρια ελέγχου των συγκεντρώσεων.

B.1.2. Αγορές εργασίας

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται και στις αγορές εργασίας, οι οποίες αντιμετωπίζονται ως ειδική περίπτωση αγορών προμηθειών, όπου οι επιχειρήσεις είναι αγοραστές εργασίας και οι εργαζόμενοι πωλητές. Σε αντίθεση με την έως σήμερα πρακτική, όπου οι επιπτώσεις στις αγορές εργασίας εξετάζονταν αποσπασματικά και κυρίως υπό το πρίσμα της αγοραστικής ισχύος, το Σχέδιο τις εντάσσει ρητά σε ένα πιο συστηματικό πλαίσιο ανάλυσης. Η αξιολόγηση επικεντρώνεται ειδικότερα στον τρόπο με τον οποίο η συγκέντρωση επηρεάζει την αγοραστική ισχύ των επιχειρήσεων στις αγορές αυτές. Μια συγκέντρωση μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία ή ενίσχυση της μονοπωνιακής ισχύος, οδηγώντας σε χαμηλότερους μισθούς, δυσμενέστερους όρους εργασίας και περιορισμό της κινητικότητας των εργαζομένων. Οι επιπτώσεις αυτές είναι πιο πιθανές όταν οι εργαζόμενοι διαθέτουν περιορισμένες εναλλακτικές επιλογές απασχόλησης, ιδίως σε αγορές που βασίζονται σε εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Τέλος, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη παράγοντες που μπορούν να περιορίσουν την ισχύ των εργοδοτών, όπως η αντισταθμιστική δύναμη των εργαζομένων (π.χ. συλλογικές διαπραγματεύσεις) και το ισχύον εργατικό και κοινωνικό ρυθμιστικό πλαίσιο.

B.2. Απώλεια του ανταγωνισμού ως προς τις επενδύσεις και την επέκταση

Το Σχέδιο αναδεικνύει τον ανταγωνισμό σε επενδύσεις και επέκταση ως κρίσιμη διάσταση της ανταγωνιστικής διαδικασίας, ιδίως σε κλάδους έντασης κεφαλαίου ή τεχνολογίας. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι επιχειρήσεις δεν ανταγωνίζονται μόνο μέσω τιμών ή υφιστάμενων προϊόντων, αλλά και μέσω στρατηγικών επενδύσεων που καθορίζουν τη μελλοντική δομή της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, μια συγκέντρωση μπορεί να εγείρει ζητήματα ανταγωνισμού όταν οδηγεί σε μείωση, καθυστέρηση ή ανακατεύθυνση επενδυτικών σχεδίων, περιορίζοντας έτσι την ανάπτυξη δυναμικών ανταγωνιστικών πιέσεων. Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται σε παράγοντες όπως η πρόσβαση σε κρίσιμους πόρους, η ικανότητα υλοποίησης μεγάλων επενδύσεων και η δυνατότητα επέκτασης σε νέες αγορές. Η προσέγγιση αυτή αντανακλά τη γενικότερη στροφή προς μια πιο δυναμική ανάλυση, με έμφαση στη μελλοντική εξέλιξη της αγοράς και του ανταγωνισμού και διαφοροποιείται από τα ισχύοντα, τα οποία δεν αναδείκνυαν με την ίδια σαφήνεια τη σημασία των επενδύσεων ως πυρήνα του δυναμικού ανταγωνισμού και της μελλοντικής εξέλιξης της αγοράς.

B.3. Απώλεια του ανταγωνισμού ως προς την καινοτομία

Περαιτέρω, υπογραμμίζεται η σημασία του ανταγωνισμού στην καινοτομία, αντιμετωπίζοντάς τον ως αυτοτελή και κρίσιμη διάσταση του ελέγχου των συγκεντρώσεων. Η Επιτροπή δεν περιορίζεται πλέον στην εξέταση των άμεσων επιπτώσεων στις τιμές ή στις υφιστάμενες αγορές προϊόντων, αλλά εστιάζει στη διατήρηση της ίδιας της διαδικασίας ανταγωνισμού ως προς την καινοτομία. Μια συγκέντρωση μπορεί να θεωρηθεί προβληματική ακόμη και αν τα μελλοντικά αποτελέσματα είναι αβέβαια, εφόσον μειώνει τα κίνητρα ή την ικανότητα των επιχειρήσεων να αναπτύσσουν νέα προϊόντα, να επενδύουν στην έρευνα ή να ανταγωνίζονται σε τεχνολογικό επίπεδο.

Η προσέγγιση αυτή διακρίνει μεταξύ συγκεκριμένου ανταγωνισμού καινοτομίας, όπου εξετάζονται επικαλύψεις μεταξύ έργων Έρευνας και Ανάπτυξης ή μεταξύ υπό ανάπτυξη και υφιστάμενων, και γενικού ανταγωνισμού καινοτομίας, που αφορά τη συνολική ικανότητα των επιχειρήσεων να καινοτομούν. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στη «δυναμική ανταγωνιστική δυνατότητα» των μερών, στην εγγύτητα των καινοτομικών τους δραστηριοτήτων και στην ύπαρξη επαρκούς αριθμού εναλλακτικών καινοτόμων ανταγωνιστών. Η εξέλιξη αυτή ενισχύει τη στροφή προς μια πιο δυναμική και επεμβατική προσέγγιση, ιδίως σε κλάδους υψηλής τεχνολογίας και έντονης καινοτομικής δραστηριότητας. Μέχρι σήμερα, η ανάλυση της καινοτομίας δεν αποτυπωνόταν με την ίδια συστηματικότητα και εύρος, καθώς εξεταζόταν κυρίως σε συγκεκριμένα πραγματικά σενάρια, όπως επικαλύψεις σε δραστηριότητες Έρευνας και Ανάπτυξης, ενώ το Σχέδιο την αναδεικνύει πλέον σε αυτοτελή και διευρυμένη διάσταση του ανταγωνισμού.

B.4. Αποκλεισμός

Όσον αφορά την ανάλυση των θεωριών αποκλεισμού, υιοθετείται πλέον μια σαφώς πιο δυναμική προσέγγιση, η οποία δεν περιορίζεται στην εξέταση άμεσων επιπτώσεων, αλλά λαμβάνει υπόψη και στρατηγικές συμπεριφορές των επιχειρήσεων, οι οποίες μπορεί σταδιακά να ενισχύσουν τη δύναμή τους στην αγορά. Παράλληλα, εισάγεται η έννοια του «δυναμικού αποκλεισμού», αναγνωρίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι τα κίνητρα μιας επιχείρησης να αποκλείσει ανταγωνιστές δεν είναι κατ' ανάγκη στατικά, αλλά μπορούν να ενισχύονται με την πάροδο του χρόνου. Αυτό συμβαίνει ιδίως σε αγορές όπου παράγοντες όπως η κλίμακα, η συγκέντρωση δεδομένων και τα αποτελέσματα δικτύου δημιουργούν μηχανισμούς που ευνοούν διαρκώς τις ήδη ισχυρές επιχειρήσεις και δυσχεραίνουν τη θέση των ανταγωνιστών. Η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσο η συγκέντρωση μπορεί να αποδυναμώσει, έστω και σταδιακά, τη θέση των ανταγωνιστών, να καταστήσει λιγότερο πιθανή την είσοδο νέων παικτών ή να αποθαρρύνει τις επενδύσεις και την επέκταση υφιστάμενων επιχειρήσεων, αυξάνοντας έτσι τους φραγμούς εισόδου στην αγορά.

Σε αντίθεση με το ισχύον πλαίσιο, όπου οι θεωρίες αποκλεισμού εξετάζονταν κυρίως υπό ένα πιο στατικό πρίσμα και με έμφαση στις επιπτώσεις σε ένα δεδομένο χρονικό σημείο, το Σχέδιο υιοθετεί μια πιο δυναμική προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των στρατηγικών αποκλεισμού με την πάροδο του χρόνου. Στο πλαίσιο αυτό, ο αποκλεισμός δεν εξετάζεται πλέον μεμονωμένα, αλλά σε συνάρτηση με το σύνολο της αλυσίδας αξίας και την αλληλεπίδρασή του με άλλες θεωρίες βλάβης, όπως η απώλεια δυναμικού ή καινοτομικού ανταγωνισμού, ιδίως σε σύνθετα ή ψηφιακά οικοσυστήματα όπου οι αγορές είναι στενά συνδεδεμένες.

B.5. Εδραίωση δεσπόζουσας θέσης

Αυτοτελή θεωρία βλάβης αποτελεί και η εδραίωση δεσπόζουσας θέσης, η οποία αφορά περιπτώσεις όπου μια συγκέντρωση οδηγεί σε διαρθρωτική ενίσχυση των φραγμών εισόδου και επέκτασης, μειώνοντας τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού και αποθαρρύνοντας τη μελλοντική είσοδο, επέκταση και καινοτομία. Ο κίνδυνος αυτός ανακύπτει ιδίως όταν τουλάχιστον μία από τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις κατέχει ήδη δεσπόζουσα θέση σε μία βασική ή σε στενά συνδεδεμένες αγορές και η ισχύς της αξιολογείται στο πλαίσιο ευρύτερου «οικοσυστήματος», το οποίο μπορεί να ενισχύει τη θέση της στην κύρια αγορά. Κρίσιμη είναι, στο πλαίσιο αυτό, η απόκτηση περιουσιακών στοιχείων που συνδέονται ουσιαστικά με την αγορά και είναι σημαντικά για την αποτελεσματική ανταγωνιστική δραστηριότητα, όπως δεδομένα, δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, υποδομές ή βασικά κανάλια πρόσβασης σε πελάτες.

Τέλος, η εδραίωση μπορεί να εξετάζεται αυτοτελώς ή σωρευτικά με άλλες θεωρίες βλάβης, ιδίως τον αποκλεισμό ανταγωνιστών, στο μέτρο που η ίδια στρατηγική ενδέχεται να περιορίζει τον ανταγωνισμό και να ενισχύει περαιτέρω τη δεσπόζουσα θέση της επιχείρησης. Μέχρι σήμερα, η εδραίωση δεσπόζουσας θέσης εξετάζονταν κυρίως έμμεσα και κατά περίπτωση, ενώ το Σχέδιο την εντάσσει ρητά σε ένα διακριτό και πιο δομημένο πλαίσιο ανάλυσης, αναδεικνύοντας τον ρόλο των οικοσυστημάτων και της συσσώρευσης περιουσιακών στοιχείων.

B.6. Λοιπά αντιανταγωνιστικά αποτελέσματα

Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η πρόσβαση σε εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες (π.χ. τιμολογιακά δεδομένα, στρατηγικές, στοιχεία πελατών, κ.λπ.) μπορεί να συνιστά αυτοτελή θεωρία βλάβης. Η πρόσβαση αυτή μπορεί να μειώσει τα κίνητρα για επιθετικό ανταγωνισμό, να αποθαρρύνει επενδύσεις ή είσοδο ανταγωνιστών και να διευκολύνει τον συντονισμό, ιδίως σε αγορές με υψηλό βαθμό συγκέντρωσης.

Επιπλέον, αυξημένη σημασία αποδίδεται στα αποτελέσματα χαρτοφυλακίου (portfolio effects), τα οποία μπορούν να προκύψουν ακόμη και όταν τα προϊόντα των μερών δεν είναι υποκατάστατα ή συμπληρωματικά. Η διεύρυνση του χαρτοφυλακίου μπορεί να ενισχύσει τη διαπραγματευτική ισχύ της επιχείρησης έναντι πελατών ή συνεργατών, αυξάνοντας το κόστος αποχώρησης από τη συνεργασία ή επιτρέποντας τη σύνδεση διαπραγματεύσεων μεταξύ διαφορετικών προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξετάζει παράγοντες όπως η προϋφιστάμενη ισχύς των μερών σε επιμέρους αγορές, ο βαθμός επικάλυψης πελατών, καθώς και η δυνατότητα αξιοποίησης του χαρτοφυλακίου για την ενίσχυση της συνολικής διαπραγματευτικής και εν γένει αγοραστικής ισχύος. Σε αντίθεση με την έως σήμερα προσέγγιση, όπου τα ζητήματα αυτά εξετάζονταν κυρίως υπό το πρίσμα του συντονισμού ή σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων συγκεντρώσεων μεταξύ μη συναφών δραστηριοτήτων (conglomerate effects), το Σχέδιο εστιάζει πλέον στον τρόπο με τον οποίο η συγκέντρωση μπορεί να επιτρέψει τη δισταυρούμενη αξιοποίηση πληροφοριών και τη σύνδεση διαπραγματεύσεων μεταξύ διαφορετικών αγορών, ενισχύοντας τη συνολική ισχύ της επιχείρησης.

G. Η ασπίδα καινοτομίας (Innovation shield)

Μία από τις σημαντικότερες καινοτομίες του Σχεδίου είναι η εισαγωγή της ασπίδας καινοτομίας, ενός μηχανισμού που αποσκοπεί στη διευκόλυνση επενδύσεων και εξαγορών νεοφυών ή μικρών καινοτόμων επιχειρήσεων. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η υπερβολικά αυστηρή αντιμετώπιση συναλλαγών που αφορούν start-ups και ερευνητικά έργα ενδέχεται να αποθαρρύνει την καινοτομία και την πρόσβαση σε χρηματοδότηση. Στο πλαίσιο αυτό, το Σχέδιο προβλέπει ένα είδος «ασφαλούς λιμένα» (safe harbour), σύμφωνα με το οποίο συγκεντρώσεις που αφορούν μικρές καινοτόμες επιχειρήσεις δεν θεωρούνται κατ' αρχήν προβληματικές, εφόσον διατηρείται επαρκής ανταγωνισμός και καινοτομική δραστηριότητα στην

αγορά. Η προσέγγιση αυτή αντανakλά τη γενικότερη επιδίωξη της Επιτροπής να συνδυάσει την αποτελεσματική προστασία του ανταγωνισμού με την ενίσχυση της ευρωπαϊκής καινοτομίας και ανταγωνιστικότητας.

Δ. Θεωρία του «οφέλους»

Το Σχέδιο αναβαθμίζει τον ρόλο των αποτελεσματικότητων, εντάσσοντάς τες σε μια πιο συστηματική και πολυπαραμετρική στάθμιση μεταξύ ανταγωνιστικής βλάβης και οφέλους, βάσει της οποίας μια συγκέντρωση μπορεί να κριθεί συμβατή εφόσον τα αποδεδειγμένα οφέλη αντισταθμίζουν τη ζημία στους καταναλωτές. Η στάθμιση αυτή καθίσταται πιο δομημένη, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη συγκρισιμότητα των επιπτώσεων, τη χρονική τους διάσταση και πιθανότητα υλοποίησης, τη σχετική τους ένταση, καθώς και την κατανομή τους μεταξύ διαφορετικών ομάδων καταναλωτών ή συνδεδεμένων αγορών.

Παράλληλα, τα μέρη καλούνται να τεκμηριώνουν ενεργά τόσο τις άμεσες όσο και τις δυναμικές αποτελεσματικότητες, ενώ διατηρούνται τα καθιερωμένα κριτήρια επαληθευσιμότητας, ειδικού χαρακτήρα και μετακύλισης στους καταναλωτές, ενώ η αξιολόγηση επεκτείνεται και σε μη τιμολογιακές παραμέτρους.

II. Τελικές παρατηρήσεις

Το Σχέδιο των νέων κατευθυντήριων γραμμών σηματοδοτεί μια ουσιαστική αναθεώρηση της προσέγγισης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον έλεγχο συγκεντρώσεων, υιοθετώντας μια πιο δυναμική μεθοδολογία αξιολόγησης.

Η ανάλυση απομακρύνεται από αμιγώς στατικά ή δομικά κριτήρια και εστιάζει στις μελλοντικές εξελίξεις, στη στρατηγική συμπεριφορά των επιχειρήσεων και σε ευρύτερες παραμέτρους ανταγωνισμού, όπως η καινοτομία και τα οικοσυστήματα.

Οι εξελίξεις αυτές αναμένεται να επηρεάσουν όχι μόνο την πρακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και εκείνη των εθνικών αρχών ανταγωνισμού, συμπεριλαμβανομένης της Ελληνικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, οι οποίες κατά κανόνα ευθυγραμμίζονται με τις ενωσιακές κατευθύνσεις. Ως εκ τούτου, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να επαναξιολογήσουν την προσέγγισή τους ως προς την εκτίμηση και γνωστοποίηση συγκεντρώσεων, λαμβάνοντας υπόψη το ευρύτερο κανονιστικό πλαίσιο που διαμορφώνεται.

Πλατής - Αναστασιάδης και Συνεργάτες Δικηγορική Εταιρία

Η Δικηγορική εταιρία Πλατής - Αναστασιάδης και Συνεργάτες είναι μέλος του δικτύου EY Law με παρουσία σε 90 χώρες παγκοσμίως και αποτελείται από δυναμικό 3.500+ συνεργατών.

Πιο συγκεκριμένα, είμαστε μία ανεξάρτητη δικηγορική εταιρία που στελεχώνεται από 46 δικηγόρους. Η εταιρία μας παρέχει νομικές υπηρεσίες υψηλής ποιότητας σε ένα ευρύ πλαίσιο εμπορικών και χρηματοοικονομικών συναλλαγών.

Ιδιαίτερα στη γεωγραφική μας περιφέρεια, έχουμε διαρκή συνεργασία με τις αντίστοιχες δικηγορικές εταιρείες συνεργαζόμενες με την EY, προκειμένου να προσφέρουμε με επαγγελματισμό και συνέπεια υπηρεσίες στους πελάτες μας με διασυννοριακές συναλλαγές.

Η εμπειρία μας, μας επιτρέπει να αντιλαμβανόμαστε καλύτερα τις ανάγκες των πελατών μας και να τους προσφέρουμε ολοκληρωμένες λύσεις που λαμβάνουν υπόψιν τους τομείς της λογιστικής, της φορολογίας και των χρηματοοικονομικών συμβουλευτικών υπηρεσιών.

Η πρακτική που υιοθετείται από τη Δικηγορική εταιρία Πλατής - Αναστασιάδης και Συνεργάτες είναι η έμφαση στην εξεύρεση λύσεων. Συνεργαζόμαστε στενά με τους πελάτες μας προκειμένου να υιοθετήσουμε καινοτόμους και πρακτικούς τρόπους αντιμετώπισης των θεμάτων που τους απασχολούν. Βασική προτεραιότητά μας είναι να βοηθήσουμε τους πελάτες μας να επιτύχουν τους επαγγελματικούς τους στόχους. Η πείρα, η αφοσίωση και ο ενθουσιασμός που μας διακρίνει έχουν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός ισχυρού πελατολογίου στο οποίο περιλαμβάνονται εγχώριες και διεθνείς εισηγμένες εταιρίες, εταιρίες Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με θέματα εταιρικού και εμπορικού δικαίου, μπορείτε να επικοινωνείτε με τους:

Ειρηνικό Πλατή

Partner

eirinikos.platis@gr.ey.com

Τζούλια Πουρναρά

Partner

julia.pournara@gr.ey.com

Λία Βιτζηλαίου

Director

lia.vitzilaiou@gr.ey.com

στη δικηγορική εταιρεία

Πλατής - Αναστασιάδης και Συνεργάτες

Τηλ.: +30 210 2886 512

legaloffice@gr.ey.com

© 2026

All rights reserved

ey.com

EY

EY Greece

eygreece

@EY_Greece

EY Greece

Η Δικηγορική Εταιρεία Πλατής - Αναστασιάδης και Συνεργάτες συνεργάζεται με την EY.

Εταίροι: Ε. Πλατής και Α. Αναστασιάδης

Ο αριθμός μητρώου της Δικηγορικής Εταιρείας είναι 80240.

Συγκεντρωτικός κατάλογος με όλους τους συνεργάτες μας αποστέλλεται κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Το εν λόγω υλικό έχει δημιουργηθεί για σκοπούς γενικής πληροφόρησης και δεν προορίζεται για χρήση ως λογιστική, φορολογική, νομική ή άλλη επαγγελματική συμβουλή. Παρακαλώ επικοινωνήστε με τους συμβούλους σας, για εξειδικευμένη καθοδήγηση.